

KARTA PRACY

Z dziejów muzyki – złoty wiek muzyki polskiej

Cel: Na dzisiejszej lekcji, przypomnimy sobie, czym jest tempo w muzyce i poznamy jego rodzaje, posłuchamy polskiej muzyki renesansowej.

Karta powstała w oparciu o podręcznik wyd. Nowa Era „Lekcja muzyki”.

1. Policz w myśli do 60 sekund. Sprawdź na zegarku, jaka była Twoja dokładność?

W muzyce **tempo** to szybkość śpiewania lub grania danego utworu. Tempo i jego zmiany w wykonywanej melodii określa się mianem **agogiki**.

2. Wysłuchaj utworu – „Kleszczmy rękoma” W jakim tempie grany jest utwór?

<https://youtu.be/cmou331r-xk>

W XVI w. muzycy z Rzeczypospolitej kształcili się w europejskich akademiach. Ich mecenasami, czyli opiekunami byli królowie i ludzie zamożni. Właśnie w renesansie muzyka polska przeżywała lata świetności, dlatego okres ten nazywa się niekiedy jej złotym wiekiem.

Głównym ośrodkiem muzycznym w renesansowej Polsce **był Zamek Królewski na Wawelu w Krakowie**. Władcy dbali o oprawę muzyczną różnych wydarzeń i uroczystości. Na swoim dworze zatrudniali chórzystów, instrumentalistów i kompozytorów. Monarchowie mieli licznych naśladowców – zespoły muzyczne finansowali także możnowładcy, biskupi oraz władze niektórych miast.

Król Zygmunt Stary i jego małżonka Bona Sforza – wspierali rozwój sztuki i upowszechniali w Polsce kulturę włoską. Bona chętnie tańczyła i grała na różnych instrumentach. Ich syn, **król Zygmunt August** był miłośnikiem muzyki – utrzymywał dworską kapelę oraz chór działający przy katedrze.

Wacław z Szamotuł należy do grona polskich artystów renesansowych. Jakub Polak – Reys – był najwybitniejszym polskim lutnistą.

3. Wysłuchaj poniższego utworu Wacława z Szamotuł „Już się zmierzcha”. Za pomocą pracy plastycznej określ jego nastrój.

https://youtu.be/K_e2aXHnmi4